

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

II. *Dilectionem proximi*, ex Lev. 19. v. 18. hoc præceptum dicitur simile priori

1. *Ratione connexionis*, quia charitas Dei sine charitate proximi esse non potest, teste Johanne, 1. c. 4. v. 20.

2. *Ratione obligationis*, quia æquè ac primum omnes homines ad obedientiam obligat. Legislator enim utrobique unus est, Jac. 4. v. 12.

3. *Ratione executionis*, quia transgressores hujus præcepti pari poena digni sunt ac hi, qui mandatum de dilectione Dei transgrediuntur, Matth. 5. v. 22. 1. Joh. 3. v. 15.

Diligere autem debemus proximum sicut nos ipsos

1. *Ore*, ut pro ipso oremus, quod Paulus præcipit 1. Tim. 2. v. 1.

2. *Corde*, ut prospera quæque ex animi sententia ipsi apprecemur, congaudeamus & condoleamus pro re nata, juxta monitum Apostoli, Roman. 12. v. 15.

3. *Opere*, ut necessitatibus ejus strenuè succurramus, quod suadet Salomo Prov. 24. v. 11. & Johannes 1. c. 3. v. 17. & Jacobus c. 2. v. 15.

Quamvis autem ad hanc perfectionem in hac vita assurgere non possimus, carnales enim sumus, venundati sub peccatum, Rom. 7. v. 14. tamen in hac vita diligendi initium fieri oportet, ut vera & viva fides per charitatem non solum proximi, sed Dei cumprimis sese exerat, Gal. 5. v. 6. in vita æterna perfectio sequetur, 1. Corinth. 13. v. 12. Ephes. 4. vers. 13.

De Secundo.

Postquam Christus sufficienter responderat ad *ἑρώτημα* Scribæ de primo & maximo legis præcepto, ut ipse calculo suo

responsionem illam approbare coactus fuerit, ut Marcus commemorat c. 12. v. 32. 33. 34. etiam ipse quæstionem proponit, non ex legibus Mosaicis, in quibus solis ipsi occupati erant, atque interim promissiones de Messia vel planè negligebant, vel in alium sensum detorquebant, sed ex Evangelio petitam, quod semper cum lege conjungendum est.

Videbimus nos

I. *Ipsam quæstionem*, quæ his verbis describitur: Quid videtur vobis de Christo & cujus filius est? Pharisei & Scribæ putabant, summam in eo consistere sapientiam, si de quæstionibus legis disputare possint, sed Christus contra docet, summam sapientiam esse salutarem sui notitiam, siquidem illa superat omnem scientiam, Eph. 3. v. 19. & vitam æternam operatur, Joh. 17. v. 3. hinc Poëta:

Si Christum nescis, nihil est quod cætera discis,

Si Christum discis, satis est si cætera nescis.

II. *Mutilam solutionem*. Respondent Pharisei: Davidis. Hoc verum quidem est juxta vaticinia 2. Sam. 7. v. 12. 13. Plal. 89. v. 29. 30. Plal. 132. v. 17. Jerem. 23. v. 5. 33. vers. 14. 15. Sed non sufficit, proinde Christus urget, Plal. 110. v. 1. & si Messias erit Filius Davidis, inquit, quomodo David eum vocat Dominum suum? Non enim moris est, ut Pater aliquis, imò Rex, qualis erat David, filium suum Dominum vocet, ut hoc loco non simpliciter Adon, sed Adoni cum affixo nireperire est. Apparet hinc

I. *Christi majestas*, quod fit

1. *Davidis filius*, nimirum juxta carnem, Romanor. 1. vers. 3. & 9. v. 5. Sicut enim pueri communicarunt Carni & Sanguini: ita Christus etiam participavit iisdem, &c. Ebr. 2. vers. 14.

2. *Davidis*

2. *Davidis Dominus*, nimirum juxta Deitatem, quam habet per æternam generationem à patre, unde dicitur Deus benedictus in secula, Roman. 9. v. 5.

Sic igitur in Christo quidem sunt duæ distinctæ naturæ, & juxta Nazianzenum *αὐτὸν θεόν, sed non ἀλλοθι*. Naturæ enim copulantur in persona, & unum Christum constituunt, quod vere magnum pietatis mysterium est, 1. Tim. 3. v. 16.

II. *Officii sublimitas*, quam probat

1. *Appellatio*. Christus enim dicitur, quod unctum significat, quia unctus est à Patre oleo lætitiæ ultra confortes suos, Ps. 45. vers. 8.

Primo tanquam *Pontifex*, cujus officium triplex erat, in formare, orare & sacrificare, quod Christus etiam fideliter perfunctus est, Johan. 1. v. 18. cap. 17. v. 20. Luc. 23. v. 34. Ebr. 5. v. 7. Ephes. 5. v. 2.

Secundo tanquam *Rex*, quia hostes nostros prostravit, à potestate tenebrarum nos eripuit, & in regnum lucis transtulit, Col. 1. v. 13. imò adhuc defendit Ecclesiam suam, ut inferorum portæ adversus illam non prævalituræ sint, Matth. 16. v. 18.

2. *Exaltatio*, quia ad dextram Dei federe jubetur, quod nulli angelorum dictum est unquam, Ebr. 1. v. 13. Paulus exponit per regnare, 1. Cor. 15. v. 25. & per dominium super omnem principatum, potestatem, virtutem, Dominatum & super omne nomen, quod in hoc & futuro seculo nominari potest, Eph. 1. v. 21. non enim est corporalis aliqua dextra, quia Deus est Spiritus, Johan. 4. v. 24. non definitus aliquis locus in cælo, cui Christus inclusus sit, juxta Calvinianos, quo detorquent dictum Petri, Act. 3. v. 21. non etiam creata aliqua potentia, quæ sit angelica major, & divina mi-

nor, ut iterum Calviniani somniant, sed infinita majestas & gloria, quam Christus ab æterno habuit, ut Deus, & in tempore accepit ut homo, Joh. 17. v. 5. hinc dicitur dextra Majestatis in excelsis, Ebr. 1. v. 3. & dextra virtutis, Matt. 26. v. 64. Sicut enim Dominus est per naturam juxta Divinitatem: Ita Dominus factus est per gratiam juxta humanitatem, Act. 2. v. 36. ut in nomine Jesu nunc & in seculum flecti oporteat omne genu terrestrium, cælestium & inferorum, teste Paulo Phil. 2. v. 10.

Estote igitur bono animo Vos mei, Christus sedet in throno supracælesti, & omnia loca sibi subjecta habet, videt omnia, potest omnia, dirigit omnia: Non derelinquet vos orphanos, Johan. 14. vers. 18. sed tandem aliquando ad se trahet, ut videatis gloriam, quam ipsi Pater dedit, juxta promissionem suam, Johan. 12. vers. 32. cap. 17. v. 24.

III. *Phariseorum confusionem*, vers. 46. Nam

1. *Obmutescunt*, nec quicquam inveniunt, quod ei respondeant. Ipse enim est sapientia Patris, 1. Corinth. 1. vers. 30. & comprehendit sapientes in astutia sua, Job. 5. vers. 13. quia veritas sibi semper constat, & manet in perpetuum, Proverbior. 12. vers. 19.

2. *Erynescunt*, & non audent ex illo die posthac ipsum quicquam interrogare. Hic fructus est injustitiæ, Roman. 6. vers. 21. tandem æterna sequetur confusio, Dat. 12. vers. 2. quam à nobis clementer avertat Davidis filius, & Dominus ter benedictus in secula,

Amen.